

GROEN: DE HEILIG LAND STICHTING

Weinig begraafplaatsen in ons land liggen in zo'n mooie omgeving als het begraafpark Heilig Land Stichting. Deze was ooit onderdeel van een devotiepark, dat door een kunstenaar, kapelaan en architect is bedacht, ontworpen en neergezet. Elementen uit het toenmalige Palestina werden op schaal gekopieerd en opgebouwd in dit prachtige stuwwalgebied, dat met zijn golvende landschap gemakkelijk doet denken aan het Heilige Land. De architect Jan Stuyt en met name kunstenaar Piet Gerrits hebben een complex aangelegd waarin de oosterse elementen die zij ontwierpen, moeiteloos in het landschap pasten.

Park en omgeving zijn in perfecte harmonie met elkaar, zij lijken voor elkaar gemaakt. Gerrits en Stuyt wisten de unieke eigenschappen van dit landgoed bij Nijmegen ten volle uit te buiten en gebouwen en natuur als het ware met elkaar te laten vergroeien (zie ook *Terebinth* 2015-3, p. 16). Het is een erfenis die het meer dan verdient in ere te worden gehouden en verder te ontwikkelen in de geest van de scheppers. Een taak die makkelijk wordt onderschat: het is heel wat meer dan hier en daar wat snoeien en klaar.

GROENBEHEER

Het begraafpark wordt voortdurend verfraaid. Daaraan wordt invulling gegeven door de natuur met daarin de objecten en de diversiteit aan grafvormen als één geheel te laten overkomen. We streven ernaar om dit in volledige harmonie te laten zijn met de omgeving. Het uitgangspunt is dat cultuur en natuur elkaar versterken en aanvullen. Dat vereist aandacht en voortdurende afstemming, maar zo blijft het unieke karakter van het park behouden. Ingrepen in natuur en landschap worden zorgvuldig gewogen. Nieuwe elementen worden beoordeeld op vorm, uitstraling en hun plaats binnen het geheel.

Dit betekent voor het groenbeheer dat we naast het onderhouden van de tuingraven – ommuurde graftuintjes gebaseerd op graven in het oude Palestina – ook beplantingsadvies geven voor deze laatste rustplaatsen. Er is een groenepot met een ruime keus aan planten, die qua uitstraling goed op de begraafplaats passen en die het goed doen in deze bosrijke omgeving. De sculpturale en architectonische objecten zijn door middel van wandelpaden en doorkijkjes, de zogenaamde vista's, met elkaar verbonden. Om de zichtlijnen en doorkijkjes te handhaven

wordt er veel gesnoeid. Het park wordt ook voortdurend ontdaan van bramen en opschot.

BOOMBEHEER

Regelmatig wordt er gekeken welke bomen plaats kunnen maken om andere meer kans te geven, om open plekken te creëren of bijzondere bomen solitair neer te zetten om hun schoonheid meer tot uitdrukking te laten komen. Bij het ontstaan van dit park bestond de omgeving voornamelijk uit heidelandschap. In de loop der tijd is een grote diversiteit aan bomen aangeplant, die voor een groot deel de sfeer en de rust bepalen. Aanvankelijk waren dat eiken, beuken, zilversparren en Japanse ceders. De laatste decennia zijn meer bijzondere soorten het gedenkpark komen versterken. En nog steeds worden regelmatig nieuwe soorten aangeplant.

Het beheer is op deze manier een voortdurende afweging tussen behoud en vernieuwing, waarbij we altijd één opdracht voor ogen houden: het begraafpark van de Heilig Land Stichting moet een bijzondere plek voor inspiratie, troost en bezinning zijn en blijven.

Marieke van Baarle

Tuingraf op Begraafpark Heilig Landstichting, geïnspireerd op graven in het oude Palestina. Foto Henk Braam